

Replik

Af Peter Garde

Professor i diakoni m.v. Sturla Stålsett har i NTfK 2014, pag. 271-275, lidet venligt kommenteret min artikel om omskærelse (NTfK 2014, pag. 1-36). Idet jeg i øvrigt fastholder min fremstilling, vil jeg fremdrage et enkelt hovedargument fra Stålsetts redegørelse for det norske udvalg om trossamfundenes stilling til støtte for accepten af omskærelse af drenge, nemlig at når forældrenes for børnenes vel meget skadeligere rygning og spiritusnydelse ikke er forbudt, er det urimeligt at skride ind over for det meget mindre indgreb, som omskærelsen indebærer. Argumentationen svarer nærmest til, at hvis en mand ikke kan straffes for at have gjort sin hustru ulykkelig ved sin sårende optræden i et langt kærlighedsløst ægteskab, er der ikke grund til at straffe for det enkeltstående knyttnæveslag. Det er ikke en juridisk holdbar argumentationsform.

Over for de meget gennemsigtigt indpakkede insinuationer om antisemitisme vil jeg anføre, at siden omskærelse i meget høj grad vedrører et centralt element i jødedommen, må det være legitimt at nævne, om en deltager i debatten selv er jøde, ligesom det, når Menneskerettighedserklæringens første udkast om retten til »*intégrité physique*« afsvækkedes afgørende ved den endelige redaktion, må være legitimt for Aldeeb Abu Sahlieh, forfatteren af den fyldigste redegørelse for omskærelse som et globalt fænomen, at fremdrage, at hovedredaktøren, professor René Cassin, selv var jøde, og for mig at citere samme forfatter, uden at i hvert fald jeg vil reducere fredsprismodtageren Cassins høje kvalifikationer og store fortjenester.

Over for de meget direkte angreb på min faglighed og på redaktionen for at have accepteret min artikel vil jeg med et smil minde om, at den teologiske debatform også i Danmark er mere bramfri end den juridiske; man går efter manden, ikke blot efter bolden. *Le style, c'est l'homme*, og professor Stålsetts debatform er ikke min.